

offærs ok til lius æn tua örtughær. Ok gangær husfru i kirkiu æfter barn sit ælla bonda sin, þa gæri ok tua örtughær baþe til offærs ok til lius i huarre kirkiu gangunne. Þa a præstær hana i kirkiu leþa; will egh præstær hana
5 i kirkiu leþa, böte firi þrea markær: mark bonda kununna, tua markær biskupinum.

Hær byrias kunungx eþsöre, i þöm tælias flokka fiughurtan ok tiughu.

I. Vm hemsokn ok husbrut, ælla huar, sum i friþ skal biþia.

10 Þæssin mal æru kunungx edsöre. Riþær man hem at andrum þæs uiliandis, at han will bondan ælla nakuat

7. *Eþsöre* (af *eþær* och en afledn. af *suæria* pret. *sor*) n. 1) Ed, edgång. 2) Konungens och de förnämsta männens i landet ed att försvara den allmänna freden, hvilken ed först gafs af Birger jarl och kon. Magnus Ladulås (den senare genom Alsnöstadgan 1280) och därefter förnyades vid hvarje konungaval, hvarför den ock heter *kunungx eþsöre*. Äfven brukas termen *eþsöre* elliptiskt i st. f. *eþsörisbrut*: edsöresbrott, handling hvarigenom man bryter mot konungens edsöre. I Alsnöstadgan upptogos såsom sådana edsbrott: att sarga eller dräpa någon i hans eget eller en annans hus, att våldföra kvinna, att dräpa eller sarga i kyrka, på kyrkogård eller på ting, att hämnas, sedan förlikning blifvit ingången, samt att hugga lem af en annan. I landslagarna finnas dessutom åtskilliga andra brott upptagna såsom edsöresbrott. -- I denna öfverskrift står *eþsöre* i betydelsen af edsöresbalk.

9, 10. *Biþia i friþ* ɔ: hos konungen göra förbön för den biltoge edsöresbrytaren, att han må få fred och tillåtelse att återkomma i riket.

11. Öfvers. dessa mål (l. fall) äro brott mot konungs edsöre.

12. I glossariet till ÖGl. förklarar Schlyter genit. *þæs* stå i st. f. ack. *þæt*, men i Ordboken har han öfvergifvit den åsikten, med rätta, såsom man kan finna af motsvarande förhållande i isländskan. Då nämligen därstädes ett pres. particip. antager betydelsen af ett adj. eller subst. betecknande den person, som utför något eller som har förmåga, vilja, åstundan o. s. v. att utföra något, så styr det genit., äfven om verbet i andra fall styr annan kasus. Så t. ex. i Snorra Edda *þess ríðandi, stýrandi himins ok jarðar*, i Vsp. *margs vitandi*, m. fl. st. (jfr Lund: Oldnord. ordföjningsl. s. 149, Nygaard: Eddasprogets syntax I s. 35).

12. *Uiliandis þæs* ɔ: i den